

să fie bucurie!

Adina Coltea

timpul meu se măsoară
în cuvinte
anii mei se numără
în povești
trecerea lor nu e trecere
e rămânere
și adăugare...
fiecare ceas adaugă cuvinte
fiecare zi
înaripează gânduri
lunile adună anotimpuri
de idei și înțelesuri
păstrate în lumina caldă
a unor neuitări...
cuvintele nu trec
ele rămân în poveste,
iar povestea continuă
an de an,
cu pași mici
prin cuvinte des întâlnite,
sau surprize mari
în cuvinte crezute uitate,
cu nerostiri
încăpute în vise
și bucurii tresărite
în inima unor sensuri
adânci
din când în când,
în subsolul unei pagini,
zâmbesc un semn de stea
ca o sărbătoare a bucuriei
de ea,
de povestea mea
și în câteva necuvinte
sorb o tăcere
într-un gând spumos
și-mi pun o dorință...
pentru ea.